

hvis man vil tage hele Vestkysten som lokal, saa er det ganske vist Lokalinteresser. Det, jeg i Øjeblikket tager Ordet for, er, at disse to Betingelser kunde blive fyldestgjorte, at det i Virkeligheden bliver en vestjydsk Station til Forsøg paa lette Jorder, men ogsaa saaledes, at den kommer saa langt ud paa Vestkysten, som det lader sig gøre.

N. C. Jensen: Jeg har forlangt Ordet for en kort Bemærkning for at rette en Udtalelse, som ganske sikkert er misforstaaet, og som jeg ogsaa indrømmer kunde misforstaaes. Naar jeg talte om, at man giver 10 Øre pr. Favn, saa nævnte jeg, at det var en Alen i Dybden og en Alen i Bredden, der skulde graves, men jeg glemte at nævne, at det var pr. løbende Favn. Det vil med andre Ord sige, det bliver 30 Øre pr. □ Favn. Det var min Tanke, og man kan jo ogsaa sige sig selv, at man ikke kan kulegrave eller hugge op en □ Favn af Jord med Al til Underlag for 10 Øre. Jeg ønsker at gøre denne Berigtigelse til mine Udtalelser før.

Rasmus Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Ligesom det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Sandbæk) udtalte jeg mig ogsaa ved første Behandling af Finansloven angaaende denne Sag, som nu er bleven saa meget omtalt her ved anden Behandling, nemlig om den paatænkte Forsøgsstation ved Studsgaard. Jeg gjorde den Gang Rede for, hvordan den var fremkommen, og paaviste, at der ingen Grund var til at gøre Forandringer, og jeg maatte derfor anbefale at blive ved det, som var foreslaaet, og jeg finder Anledning til at gentage det samme nu. Jeg skal til de fremkomne Udtalelser bemærke, at der ikke fra nogen Side, saa vidt jeg har kunnet skønne, er fremkommet en virkelig saglig Indvending mod Pladsen, thi netop der, hvor Stationen skal ligge, kommer den til at ligge paa den bedste Plads, vi kunne finde efter det Formaal, der tilsigtes med den. Naar det stadig hævdes saa stærkt, at det skulde være Vestkysten, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at den Opgave, der var stillet de Folk, der skulde finde en Plads til Stationen, gik ud paa, at de skulde finde en let mager Sandjord svarende til de magre Sandarealer i Vest- og Midtjylland. Men naar de tage den Opgave, der foreligger, kan man neppe komme til at lægge Stationen mere centralt for det

Omraade, der er Tale om, end netop der, hvor det er foreslaaet i Studsgaard. Og det var Statens Planteudvalg i Forening med delegerede fra vedkommende Amts samvirkende Landboforeninger, det var disse sagkyndige Mænd, som havde fremkaldt Tilbud og berejst Amtet og set paa alle de forskellige Steder, hvor der kunde være Tale om at skaffe Jord til en saadan Station, og som efter at have opdaget, at man ikke kunde naa det Maal, som ogsaa var tilsigtet: at faa det hele samlet paa en Plads, saa sig nødsagede til at dele Pladsen i flere Hold. Saa sige de, nu maa Opgaven være at finde det bedste til hvert sit Brug. Der var først lette Sandmarker, saa de sandblandede Lerjorder med Lerunderlag og endelig Mosejorder. Paa Grundlag deraf tog man af de fremkomne Tilbud dem, som syntes bedst at svare til Formaalet. Og paa det Møde, som blev afholdt i Herning, og hvor det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Sandbæk) og jeg begge vare nærværende, vare alle enige om, at den bedste Plads til det Formaal, som skulde naas, var netop der:

Maa jeg tilføje, at den Gang man var kommen saa vidt, at man saa, at man ikke paa et samlet Sted kunde skaffe en Plads, som kunde tilfredsstille alle Hensyn, blev der forespurgt alle de Kræfter, som havde med Sagen at gøre, om der var nogen, som ønskede, at man paa Grundlag deraf skulde søge at fremkalde ny Tilbud for at faa det hele samlet paa eet Sted. Men der blev svaret, at efter de Undersøgelser, som vare foregaaede — vel at mærke de, som jeg har paapeget ved første Behandling — fandt man, at der ikke var Grund til at fremkalde ny Tilbud fra de Egne, som vare repræsenterede ved Udtalelser af dem, der ønskede Stationen flyttet. Med andre Ord, man følte sig overbevist om, at saaledes som Sagen forelaa, kunde man sagligt set ikke finde noget bedre end det, der var foreslaaet, og jeg maa tilføje, at rent praktisk set kan det heller ikke være bedre. Det kan være lidt dyrere at udføre, men ellers er det ikke uoverkommeligt, hvis vi tænke os, at det sker, som her er foreslaaet, at vi faa Sand- og Lermarker i Studsgaard og Borris. Og hvis det sker, som jeg antager, at Planteavludvalget har foreslaaet, at man paa et senere kommende Finanslovsforslag fik en Mosestation i Herning, er alt dette heller ikke fjernere fra hinanden, end at man paa een Dag kan rejse til alle 3 Steder; saa be-